

סוללת הטילים חוסלה ■ גניחות הפצועים נשמעו בקשר ■

האנשים האלו הם אנשים רגילים, אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

האנשים האלו הם אנשים רגילים, אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

משימה סמלית

התג'יל עילי קצנאלי (אליהו)

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

אבן במקום רימון

סניד דוד רשלבן ז"ל

אבל, לא ראו דבר. מולם, מוסוה היטב, הת- מקמה יחידת חי"ד מצרית במארב מתוכנן היטב. אש האויב פרצה, לפתע, ללא כל התרעה מוקדמת. שלושה מארבעת הטנקים נפגעו מיד, לא הספיקו כמעט להשיב אש. במערכת הקשר נשמעו היטב גניחות הפצועים בטנקים שנפגעו. כדרכו, לא היסס דוד רשלבן גם הפעם. הוא קפץ מן הטנק, חשוף לאש האו- יב, חילץ את הפצועים וניסה להעבירם אל הטנק שלו, שהיה היחיד שלא נפגע. לכשיושלם החילוץ, תיכנן, פרוץ הטנק את טבעת הכי- תור וישוב לבסיס.

לגבינו - אביו, אמו ואחיו
 "שלו דוד - עיטור העוז הוא, בעצם, מתנת יום הולדת; מתנה לבן שנפל", כך אמרו השבוע בני משפחתו של חייל השיריון שגילה עוז למפת בקרב מול כוחות אויב עורפים. כי בדיוק ב-8 במאי, מועד הערכו של טקס חלוקת אותות הצטיינות, עמד לחול יום הולדתו ה-20 של דוד רשלבן. בן 18 וחצי היה כאשר פרצה המלחמה. תמיר, שחור שיער, מוצק מאד, אהוד על חב- ריו ביחידה, מטור מאד לתפקידו. במשך חלק ניכר מתקופת שירותו, עד ליום- הכיפורים, היה מוצב ביחידת טנקים קדמית, באזור התעלה. הוא למד להכיר את השטח היטב-היטב, ידע את מגבלותיו ואת יתרונותיו, לא הסתיר את גאוותו על שהוא נימנה על צוות מאומן ומחושל.

אלא שהתכנית לא יצאה אל הפועל. פגז פגע בטנק, וכל הנמצאים בחוכו, בריאים ופצועים, זינוק ממנו אל תעלה סמוכה. דוד השליך רימונים כמעט ללא הרף לעבר המ- צרים שניסו להתקרב אל הטנקים המכותרים. כאשר אולו הרימונים החל לידות במצרים אבנים, כדי לעורר את הרושם שעדיין משליך הוא רימונים. היילי האויבם גתעו תחילה, אולם עד מהרה עמדו על כך, שגיב אין הס- כנה אורבת להם, והם החלו קרבים בוהירות אל מקום הריכוז של החיילים הישראליים. "ידענו שאין לנו ברירה אלא להכנע", מס- פר אחד מאנשי צוותו של דוד, לכן, גם חדלנו מלירות ולהתנגד. עמדנו על רגלינו כשידינו מורמות. המצרים התקרבו כשהם יו- רים למטה, לכיוון הרגלים, כדי להפחיד או- רבנו. אבל, דוד לא השלים עם הרעיון שהוא עשוי ללכת אל השבי. הוא זינק בחזרה אל הטנק שלנו, כדי לחפש וודאי רימונים נוס- פים. הטנק כבר החל לבעור, אבל זה לא היה איכפת לו. להרף עין ניסה להפעיל את המקלע, אלא שהוא לא פעל. לאחר מכן ראינו את ראשו המפויחה מודקר מהטנק. בידו היה רימון. צעקנו לו שייכנע, אבל הוא לא רצה לשמוע. השליך את הרימון אל בין החיילים המצרים - ובו ברגע נשלח לעברו צורר ממקלע והכריעו במקום.

מיד עם פרוץ המלחמה, נצטוותה יחידת ה- טנקים לבלום את הכוחות המצריים. הקרבות היו מרים, עקובים מדם. טנקים נפגעו באש של כלי שיריון מצריים, תותחים נגד-טנקים, טילי-כתף, חיילים רבים נפצעו ונהרגו. דוד רשלבן והאחרים שנותרו, בדרך נס, ללא פגיעה, נלחמו ללא חשך. ביום ובלילה. מאובקים, שחורים מפית, שוכחים משמעו- תם של שינה ורעב. רבים מחבריו הטובים ביותר נפגעו בקרב. את רובם ככולם סייע הוא עצמו לחלץ אל מקום מבטחים.

חייל השיריון הנועז, בוגר בית-הספר הטכני "מקס פיין", ידע לא רק להעריך חיי אדם, אלא גם את חשיבותם של כלי הפלדה. בכל שעה פנויה מקרב, היה חש אל הטנקים הפגועים, מנסה להפעלם, בעזרת צוותי החילוץ, או להסדיר את גרירתם המהירה אל הסדנה הק- רובה. "דוד היה מבלה בחברת צוותי החילוץ, כאשר אחרים היו הולכים לאכול או לישון", מספר ידידו, "כל טנק היה יקר בעיניו, כאילו היה חלק ממנו עצמו".

בשעת צהרים של ה-21 באוקטובר, בעת שסייע בתיקון טנק, נקרא לפתע לפעולה. ארבעה טנקים עמדו להשלה לחיסול חוליות אויב שגראו בשטח החווה-הסינית. באחד מהם היו דוד וצוותו. הם נעו במהירות, בולשים היטב את השטח.

לוחמים - אצמל

התג'יל אהוד וזנאלי (אליהו)

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

הפתיחה פתוחה

התג'יל שאהאלי עילי (אליהו)

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.

אנחנו רוצים להגיד לכם שיש אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים. הם אנשים שחיו את חייהם בצורה רגילה, אנשים שיש להם משפחה, ילדים, חברים, אנשים שיש להם עבודה, אנשים שיש להם חיים.